Wateringseveldtocht, 25 oktober 2010

Uitgezwaaid door IJsbrand vetrokken Jan, Jan, Arie en ik met de kano om 12.00 uur met een stevig windje tegen. We gingen een in aanbouw zijnde hoogspanningsinstallatie in Wateringenseveld bezoeken. Halverwege Schipluiden ontmoetten we Cees van Paessen. Jullie kennen hem als de man die in zijn gecamoufleerde kano de plantjes en de diertjes in Midden-Delfand bestudeert. Hij zoekt een nieuwe kano, de zijne is versleten. Wie helpt hem? Ook vertelde hij nog van de mooie foto's van parende libelles die hij deze zomer maakte.

Daarna peddelden we weer verder, via de Zijde en de Monsterse Wetering. Bij de kruising met de Provinciale-weg aten we aan de picknick-tafel onze boterhammetjes op. Toen we even later onder de brug doorkwamen zagen we de hoogspanningsmasten al staan. We oriënteerden ons op de opvallende blauwe mast van het hoogspanningstation en aan het eind van het Zwethkanaal stapten we uit. Daar wachtten al een tiental vrienden van de AA, de zogenaamde +A-ers, ze waren per fiets of per auto gekomen.

Leo Bordewijk van TenneT vertelde ons over de opzet van de hoogspanningsinstallatie voor 150- en 380 duizend Volt, afgekort 150-380-kV. De

installatie maakt deel van een landelijk transport-net van elektriciteit. Er wordt dus hier geen elektriciteit opgewekt. De stroom wordt overal opgewekt waar dat het goedkoopste is en dat betekent dat er veel stroom heen en weer gaat door het land. Daarom moeten er veel leidingen worden verzwaard. Tennet is er druk mee bezig. Leo vertelde ook hoe de installatie ingepast is in een woonwijk, de Vinex-lokatie Wateringseveld. Het geheel is omzoomd met water en bosschages. Transformatoren die geluid produceren worden in een huis geplaatst.

Deze toelichting vond plaatst in de bouwkeet, onder het genot van een kopje koffie. Daarna werden we rondgeleid langs de transformatoren, schakelaars, isolatoren en kabels. Ook de blauwe mast kreeg onze aandacht.

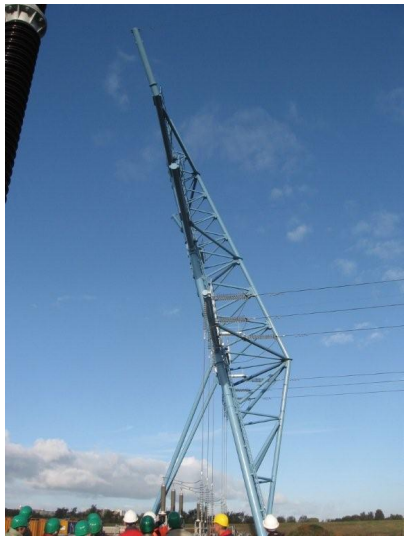

In de keet bedankten we Leo. We overhandigden hem nog een aardigheidje als aandenken. Ik vroeg de AA+A-ers om na te denken over eventuele uitstapjes in het volgende jaar. Het blijkt toch steeds nog mogelijk om zo dicht bij huis nog per kano bereikbare interessante plekken te vinden.

Daarna stapten de fietsers en automobilisten weer op of in hun voertuig en wij in ons vaartuig. Na 10 minuten werden we onderweg opgewacht door Aad die ons lekkere stroopwafels aanreikte. Die gingen er best in. Halverwege de Monsterse Wetering werd het donker en ook behoorlijk koud. Daarom stopten we maar kort bij de fietsbrug daar om nog wat te drinken en te eten. Rustig peddelden we de Zijde en de Vlaardiger Vaart af. Zo nu en dan hoorden we de regenwulpen fluiten. In het Oosten boven de Holierhoekse polder zagen we de maan opkomen.

Toen we de kanoloods naderden werden we verrast door de brandende verlichting. Het bleek dat de schoonmaakploeg bezig was. En ook zij waren verrast door het viertal dat ineens voor de kade opdook uit het donker. Het ontlokte Ruud de opmerking: “Waar komen die ouwetjes nu weer zo laat ineens vandaan?”

We vertelden enthousiast over onze tocht en de interessante excursie. En borgen toen snel onze kano’s op in de prachtig schoongemaakte loods om naar huis te gaan..

Wie meer wil weten over het schakelstation surf naar
http://www.tennet.org/projecten/Nieuwestations/Wateringen.aspx

Dick van der Velden